

ses mees. Ühel päälval ütles tema naene: „Utile muile, kust oled sina selle juure rikkuse wötnud, keslega ja selle ilusa maakoha, majad ja ajad oled ostmud?“ „Mis tarvis see küsimine?“ vastas mees. „Pruukigem seda, mis meil on, tänuja Jumala vastu, kelle käest kõik head annid tulewad.“ Aga naene värvatas teda iga päälv oma küsimistega, kuni tema viimaks, et rahu saada, temale kõik jutustas, ka et tema oma wendade raha hoiab, et seda parajal ajal nende omade fätte anda. Viimaks kinnitas ta naest, et seda saladust mitte ei peaks välja lobisema.

Aga ei kuigi kaua pärast seda aega juhtus ta oma naesega, kes väga riiakas oli, tülisse minema. Varsi karjus naene walju healega: „Kas sa tahad mind ka surmiks lüüa, kuda sa seda oma wendadele ja kuninga sulastele oled teinud?“ Üks tüdrük juhtus seda juttu kuulma, joostis naeste juure ja andis neile seda teada, mis ta oli kuulnud. Wendade naesed töössivad noore mehe peale raske kaebduse kuninga ees, kui oleks ta oma wennad ja ka kuninga teendrid äratapnud.

Kuningas andis kindlat käsku, noort meest kinni wöötta ja seda asja hoolega läbifatsuda. Kaebduse alune aga palus, et teda peaks kuninga ette wissama, kus tema kõik tahab ülestunnistada.

Kui teda kuninga ette viidi, langes tema pölvili maha ja ütles: „Oh herra, mina olen see neorem neist wendadest, kes sini juures teenissivad ja kellele ja lahkumise tunnil luba andsid, kas jada kuldraha ehet kelm tarkuse sõna enesele palgaks wöötta. Mina wötsin tarkuse sõnad jinni käest, olen aga paraku kolmandamast väga vähe lugupidamud.“ Nüüd jutustas ta kuningale kõik, mis oli sündinud ja lõpetas nende sõnadega: „Sina näed nüüd, oh kuningas, et kahe eisimese tarkuse sõna lugupidamise mind önnetuse eest on hoidinud, kolmandama üleaastumine aga jurma wäraava ette saatnud. Kui mina oma naesele seda saladust mitte ei oleks rääkinud, siis ei oleks minu praegu mitte nönda önnetu, kui mina olen. Kui juure önnetuse siöse wöib ettevaatamata meel inimest saata!“

„Töuse üles,“ ütles kuningas. „mina usun sind, sini pead wabaks saama ja fa see raha peab sulle kingitud saama, mis sini ojast leidsid ja mis minu sulased senna olivad ärafautanud. Sa näed nüüd, kui väga töö Salemoni sõnad on: „Parem on tarkust foguda kui raha.““ Mööni öpetus näitab kauuis haluv olevat, aga emmeti wöib see oma ajal mända juuri kaju saata, kui seda hoolega tähele pannakse. Si olegi